

Tisztelt Megjelentek!

Mindenekelőtt köszönetet szeretnék mondani a szigetvári vénával megáldott Dr. Hóvári János nagykövet úrnak, Dr. Fodor Pál történész professzor úrnak, a Magyar Tudományos Akadémia Bölcsészettudományi Kutatóközpont főigazgatójának, Nagy Csaba országgyűlési képviselő úrnak, hogy kisvárosunk nagy történelmi alakjának ünneplését teljes mellszélességgel támogatják.

A Zrínyi kultuszt, mely jelen pillanatban a Megyei Értéktárban szerepel, kérésünkre a Megyei Értéktár Bizottság felterjesztette az Országos Értéktárba való felvételre, azaz szeretnénk, ha „Hungarikum”-má nyilvánítanák. Indoklasként talán annyi elég, hogy

- Zrínyi Miklós volt az a történelmi személyiség, aki életét áldozta, azért, hogy várkapitányi esküjének eleget tegyen.**
- Zrínyi Miklós volt az a történelmi személyiség, aki Szulejmán szultán seregét, több mint 1 hónapig feltartotta, hatalmas veszteséget okozott neki, és ennek következtében a világhatalomra való törekvése csak álom maradt.**
- Zrínyi Miklós volt az a történelmi személyiség, akit mind a mai napig példaként lehet állítani bármelyik hazafi elé, mind jelleme, emberi tartása, gondolkodásmódja, hazafisága, magyarsága miatt.**
- Zrínyi Miklós az a történelmi személyiség, akinek emléket kell állítani Szigetvár városának, hiszen elkészült a Magyar – Török Barátság Park, a Törökház és rohamléptekkel haladnak Szulejmán szultán türbéjének ásatásai. Pontosan ezért állíttatta Dr. Hóvári János ellensúlyként a 450. évforduló alkalmával itt, a Várban található szoborcsoportot. Ezért rakatta fel az Önkormányzat a Vár falára a Zrínyi Vár kapitányainak nevét. Ezért avatjuk fel a Csáktornyán is megtalálható Zrínyi sír fedlapot a Várünnepély alkalmával szeptember 7-én, - remélhetőleg Honvédelmi Minisztérium képviselői jelenlétében, - és ezért van a ma kezdődő és holnap este véget érő rendezvénysorozat, hogy Nikola Subic Zrinskire, azaz Zrínyi Miklóstra emlékezzünk.**

Minden Szigetváron tanuló diáknak kötelessége tudni az 1566-ban lezajlott eseményekről, kötelező megnézni az ádáz küzdelmek helyszíneit, büszkének kell lenni arra, hogy ők itt születtek, itt tanulnak, itt tanultak, itt élnek. Hiszen mondjuk ki, ha nincs a megrendítő csapás, ha nincs a török sereg megállítása, ha a nagyon erős török sereg tovább tudta volna vinni világhódító céljait, akkor lehet, hogy ma nem arról vitatkozunk, hogy jó lenne-e a Trianon előtti „nagy” Magyarország, hanem arról olvasnánk a történelemkönyvekből, hogy volt valaha egy Magyarország. Ezért becsüljük meg azt az életteret, amit kaptunk, ezért becsüljük meg és emlékezzünk tisztelettel azokra az emberekre, akik miatt ma itt lehetünk, és reményeim szerint büszkék lehetünk mindnyájan arra, hogy magyarok vagyunk.

Egy biztos, én mindig is vallottam és vallani is fogom, hogy nekünk, szigetváriaknak sokkal fontosabb Zrínyi Miklós, mint a török hódító, Szulejmán szultán és bízom benne, hogy a több mint egy napos rendezvényen fellépő, beszédet mondó résztvevő valamennyi ember ugyanígy gondolkodik.

Nem mehetek és nem is akarok elmenni egyházaink képviselőinek, vezetőinek véleménye mellett szó nélkül, akik azt vallják, hogy nem beszélni kell kereszténységünkről, hanem csendben imádkozni Istenhez és akkor majd erős lesz kereszténységünk. Akkor nem kell félteni hitünket, erőnket, egységünket. Pont azért voltak történelmi nagyjaink óriások, mert ők valóban áldoztak a köz javára saját vagyonukból és életüket a hazáért.

Köszönöm, hogy itt vannak, köszönöm, hogy meghallgattak!